

tik, så ministeren bliver jo nok siddende alligevel.

Det, der jo er sagen, er, at den administrationsgodtgørelse, vi kender i dag, var vi heller ikke glade for, bestemte ikke. Vi synes, at det er forkert at gøre den slags, men det er trods alt en ordning, som virksomhederne kender. Nu laver man så en ny ordning, bare for at der skal være en ny ordning. Det betyder, at virksomhederne nu skal til at sætte sig ind i den ordning også. Altså, virksomhedslederne skal nu igen bruge tid på at sætte sig ind i ny lovgivning. Og det er jo det, der er problemet.

Problemet er, at flertallet her i Folketinget ikke forstår, at hver gang der kommer et nyt lovforslag på her i Tinget, hver gang Folketinget vedtager en ny lov, betyder det, at befolkningen, virksomhederne, lederne derude, skal sætte sig ind i ny lovgivning. Og det er jo det, man bruger tid på. Det er det, man bruger masser, masser af tid på, og det kan man ikke sætte smarte konsulentfirmaer til at ordne for sig. Det kan man ikke, for det er den enkelte borger selv nødt til at sætte sig ind i.

Først den dag, hvor vi får mængden af lovforslag her i Folketinget bragt væsentligt ned, kan vi begynde at rulle den anden vej og så få afskaffet noget af alt det administrative bøvl.

Så bliver der sagt, at vi her letter virksomhederne for noget administrativt bøvl. Der bliver ikke lettet noget som helst, ikke én eneste administrativ hindring eller noget administrativt besvær bliver lettet. Intet. Man flytter bare tingene fra ét sted til et andet sted. Men der er ikke noget, der kommer af ingenting, det er der ikke. Der er ikke noget her i livet, der er gratis, og derfor vil den nye ordning her bare betyde endnu flere udgifter, endnu mere bøvl, endnu mere administration.

Så det, man gør, er i virkeligheden at skyde sig selv i foden. Vi hørte det jo også så flot, og min konklusion er garanteret rigtig: Der er en skjult dagsorden med det her lovforslag. Det må der være. Logisk set må der være en skjult dagsorden. Det kan ikke passe, at en tidligere kommunist fra Folketingets talerstol kan stå og lovprise et forslag på denne her måde i forhold til de private virksomheder. Det kan ikke lade sig gøre, medmindre der er en skjult dagsorden. Og det er der selvfølgelig; selvfølgelig er der en skjult dagsorden.

Jeg er endnu ikke helt sikker på, hvor den ligger. Det finder vi ud af med tiden. Men jeg vil gætte på, at det her handler om en centrali-

sering, hvor man har styr på alt, hvad der foregår i virksomhederne i det her land. Det er garanteret sådan et eller andet i den retning. Men det får vi nok fundet ud af.

Hvis ikke det skulle være fremgået, kan jeg meddele, at Frihed 2000 ikke støtter lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er da forfærdelig ked af, at hr. Tom Behnke går rundt i den tro, at SF's ordfører ikke vil lægge kortene på bordet. Så jeg vil gerne åbenbare over for hr. Tom Behnke, hvori motiverne for SF ligger til at støtte lovforslaget.

Det er, at vi får et effektivt system til at administrere de administrative byrder, sådan at vi kan få noget konkurrence på området, så vi kan være med til at få priserne ned til gavn for den lille håndværksmester. Det er primært punkt 1.

Punkt 2 er, at vi får nogle professionelle erhvervs-servicevirksomheder, som vil være i stand til at øge presset både på Folketinget og regeringen med konstruktive, fremadrettede og visionære forslag til at nedbringe de administrative byrder, de administrative regler for små og mellemstore virksomheder. Deri ligger perspektivet, deri ligger visionerne.

Og så behøver man jo ikke at have permanente støtteordninger, hvilket det heller ikke var min opfattelse at hr. Tom Behnke gik ind for. Men man kan jo blive klogere.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Tak for bekræftelsen. Nok er Muren faldet, men alligevel. Der er nu engang forskel på socialister og liberale og kapitalister. Og der er ingen tvivl om, at lige præcis den tale, som hr. Ole Sohn nu holdt, bekræfter mig fuldstændig i min mistanke om, at der er en skjult dagsorden.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Når man hører hr. Tom Behnke, så er man nu i tvivl om, hvorvidt Berlinmuren er faldet. Man kunne da høre, at han stod og slog hovedet ind i den igen og igen og igen og igen.

I øvrigt vil jeg indlede et helt andet sted, nemlig ved at gribe fat i noget af det, som jeg synes er ærgerlig optræden i Folketinget. I Folketinget kan vi være uenige. Vi kan være meget uenige. Vi kan diskutere, som om verdensrevolutionen stod på vores dørrtrin. Det synes jeg er